

Anne Baastrup (SF):

Sidste torsdag havde vi en studiekreds her i Folketingssalen om Venstres og De Konservatives flygtningepolitik, og i dag har vi så en studiekredsdebat om Venstres og De Konservatives ulandspolitik, for så vidt angår flygtninge i nærområderne.

Ud over de synspunkter, der er kommet frem her i løbet af formiddagen, mener jeg, der er et punkt, som vi har overset: Vi har et land, der har været i borgerkrig eller krigslignende tilstande med den konsekvens, at der er folk, der er flygtet fra landet. Disse mennesker bor i nærområdet. Vi har gennem historien, og vi kan også allerede i dag se, at der i nærområderne er flygtningelejre, hvor der bor hundredtusindvis af mennesker. Det, der ligger i Venstres og De Konservatives politik i det her forslag, er, at disse hundredtusindvis af mennesker skal blive i de flygtningelejre, fordi der måske er 500 i Danmark, der skal sendes tilbage. Denne gruppe på de 500 skal have prioritet, fordi . . . ja, hvorfor? Hvad er det, der er Venstres og De Konservatives humanitære begrundelse? Hvad er det, der ligger af menneskelig varme, og hvad er det i øvrigt, Venstre og De Konservative sådan går og siger, når de svinger sig op i argumentationen for det her beslutningsforslag?

Hvorfor skal de 500 mennesker, der er i Danmark, sendes tilbage, før de hundredtusindvis af mennesker, der lever under meget usle vilkår i flygtningelejrene, sendes tilbage? Og hvis det pågældende land ikke ønsker at modtage dem, skal det pågældende land straffes. Er det på den måde, hr. Bertel Haarder har opdraget sine børn? Det tvivler jeg meget på. Vil det forbedre det pågældende lands mulighed for at blive genopbygget? Jeg spørger.

Det her beslutningsforslag indeholder utrolig mange åbne spørgsmål, og det gjorde det andet beslutningsforslag også. Det er i virkeligheden lidt frustrerende, når man som ordfører på et område forsøger at sætte sig ind i tankegangen, forsøger at komme med de spørgsmål, som naturligt rejser sig på baggrund af beslutningsforslagets tekst, at man får at vide, at beslutningsforslagsstillerne ikke har gennemtænkt det, for det behøver de jo ikke, når det kun er et forslag, der alligevel ikke er flertal for. Så er det meget, meget svært at forholde sig alvorligt til forslag, der kommer fra de pågældende partier.

Men det, jeg i hvert fald mener vi kan konkludere i dag, er, at Venstre – jeg er meget usik-

ker på Det Konservative Folkeparti – vil overholde flygtningekonventionen.

Venstre mener – for jeg fik ikke noget svar, og den, der tier, samtykker – at flygtninge skal sendes tilbage, under forudsætning af at de kan vende tilbage i sikkerhed og værdighed.

Venstre har fortrudt ændringsforslagene til finansloven. Det har Det Konservative Folkeparti ikke.

Men jeg har stadig væk det problem: Er det Venstres holdning, at et land skal straffes, hvis der ikke er fysisk mulighed for at tage imod de fordrevne og flygtninge, der opholder sig i EU-landene? Når jeg får det svar, kan det være, vi kan komme videre, næste gang vi skal have studiekreds.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror i og for sig, at denne del af debatten kan gøres relativt hurtig. Der er sådan set ikke så meget mere at snakke om.

Sådan som jeg har lyttet til debatten, er det relativt klart, at de to punkter, som beslutningsforslaget rummer, ikke har noget reelt indhold. Der er ikke nogen sammenhæng mellem udviklingsbistanden og spørgsmålet om at tage statsborgere tilbage. Det er helt påvist. Der er heller ikke nogen mulighed for at lave flygtningelejre i nærområderne, ud over hvad der allerede laves, og hvor der bør bruges flere penge, end der bruges i dag.

Det, som er det reelle, og som jeg synes blev meget klart afdækket under den debat, vi har haft, er, at vi er nogle, der prioriterer ganske forskelligt på det her område. Set med radikale øjne drejer det sig om to ting:

Det drejer sig om at have en humanistisk holdning til, hvordan vi modtager mennesker på flugt, som kommer til Danmark og søger beskyttelse, og det er der helt faste regler for. Det kræver individuel behandling efter de regler, som vi kender.

Og så drejer det sig om at forebygge flygtningestrømme og hjælpe dér, hvor flygtninge er i nærområderne. Det kræver, at man fastholder et bevillingsniveau for udviklingsbistanden og miljø- og katastrofehjælpen, som er i den størrelsesorden, vi har i dag, gerne mere, men i hvert fald ikke mindre. Hvis man vil have troværdighed i det, man siger om hjælp i nærområderne, skal man altså ikke kombinere det med forslag om nedskæringer.

Jeg tror, at hr. Helge Adam Møller i hvert fald for Det Konservative Folkepartis vedkom-